

8 Φεβρουαρίου 2016

Ο Αββάς Ζήνων και ο Νηστευτής

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Σέ μια κωμόπολη ζούσε κάποιος πού τόσο πολύ νήστευε, ώστε όλοι να τον διαφημίζουν σαν μεγάλο νηστευτή. Ή φήμη του έφθασε καί στον άββά Ζήνωνα. Τότε ό άββάς τον κάλεσε κο-ντά του. Εκείνος ήρθε. Χαιρετήθηκαν καί κάθησαν. Ό άββάς άρχισε το εργόχειρο του καί ή ώρα περνούσε σε απόλυτη σιω-πή. Ό νηστευτής, μη μπορώντας να μιλήση, άρχισε να στενοχωρήται καί ν'άδημονή. Στο τέλος δεν άντεξε καί είπε:

- Εύχήρου για μένα, άββά, γιατί θέλω να φύγω.

- Γιατί; τον ρώτησε εκείνος.

- Νιώθω σφίξιμο στην καρδιά μου καί δεν ξέρω τι συμβαίνει.

Όταν ήμουν στον κόσμο νήστευα μέχρι το βράδυ καί δεν ένιω-θα καμμιιά δυσκολία. Εδώ στην έρημο δεν άντέχω.

- Στόν κόσμο, του άπαντα ό άββάς, από τα αυτιά σου τρεφό-σουν. Σέ έτρεφαν οι έπαινοι των ανθρώπων. Πήγαινε λοιπόν καί,όπως οι άλλοι, να κάνης κάθε μέρα ενάτη (δηλ. να γευματίζης μια φορά στις τρεις το απόγευμα).

Ό νηστευτής πήγε στον κόσμο καί με δυσκολία καί θλίψι περί-μενε την ώρα του φαγητού, ενώ άλλοτε με ευκολία νήστευε μέχρι το βράδυ. Το διαπίστωσαν αυτό οι γνωστοί του καί έλε-γαν μεταξύ τους:

- Φαίνεται ότι δαιμόνιο τον κυρίευσε.

Λυπημένος εκείνος πήγε στον άββά Ζήνωνα καί του περιέ-γραψε τη νέα κατάσταση.

Καί ὁ γέροντας του εἶπε:

- Αὐτός εἶναι ὁ σωστός δρόμος. Αὐτό εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Μακριὰ ἀπὸ τοὺς ἐπαίνους νὰ ἐργάζεσαι μυστικά καί με κόπο τὴν ἀρετή.

ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ